

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Antiocheno cōcilio, & q[ue] præter equū & iustū Euthathius abdicatus
est, cooptate in eius sede Euphronio, & quid Constantinus magnus, cōcilio
et Eusebio Pāphili, qui Antiochiæ thronū recusabat ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

S O Z O M E N I H I S T O R .

tiles auerfantes, criminati sunt, & cultū multorū deorū in-
 troducere studebant. In quibus rebus excutiendis Eusebi-
 us cognomento Pāphilus, & Eustathius Antiochenus mā-
 xime oīm sua ingenia exercuere. Nā etsi vterque filio pro-
 priā tribuit essentiā, tamē alter alterū tanquā diuersa senti-
 entē insimulauit. Eustathius quidem accusat Eusebiū, vti
 Cōcilij Nicāni de fide decreta innouantē: respondet autē
 Eusebius, se ea quidē approbare, sed Eustathiū reprehē-
 dere, velut Sabellij opinioni deditum.

*De Antiocheno cōcilio, & q̄ prāter equū & iustū
 Eustathius abdicatus est, cooptate in eius sede Eu-
 phronio, & quid Constantinus magnus, cōcilio et
 Eusebio Pāphili, qui Antiochiā thronū recusa-
 bat scripserit. CAP. XVIII.*

ITaque concilio Antiochiæ conuocato, Eustathius epis-
 copatu ecclesiæ Antiochenæ abdicatur. Cuius rei verā
 causam fuisse crebro hominum sermone celebratur,
 quōd fidē concilij Nicāni approbabat, quodq; Eusebiū cū
 suis, Paulinū Tyri, & Patrophilū scytopolis episcopū (quo-
 rum sententiā orientis sequebātur sacerdotes) vti sectę A-
 rianæ addictos detestatus est, eosq; palā incusauit: simula-
 tam autē, q̄ sacerdotij dignitati impuris factis dedecori fuis-
 se dephensus est. Propter cuius abdicationē maxima Anti-
 ochiæ seditio constata est: adeo vt parum abesset, quin mul-
 titudo gladios strinxisset, & tota ciuitas in graue periculū
 deuenisset. Quæ res vna eius causæ apud imperatorē nō
 mediocriter obfuit. Nā vt primū nunciatū est imperatori
 has res accidisse, & populū in duas partes diuisum esse, acer-
 bē tulit, & Eustathiū, velut authorē seditionis suspectū ha-
 bere cepit. Quāobrē vnū ex primariis satellitibus suis mit-
 tit cū mandato, vt plebi terrorē inijciat, & seditionē sine tu-
 multu & detrimēto cuiusq; restinguat. Qui autē Eustathiū
 abdicauerant, atq; Antiochiā ea de causa cōuenerant quo-
 niā inducere aīm, si vnū, qui suę faueret opinioni, essetq;ue
 imperatori notus, & literarū cognitione egregiē ornatus, il-
 lus ecclesiæ crearent antistitē, se alios sibi facile obsequen-
 tes habituros, idcirco rectum statuerunt sedem Antioche-
 nam

nam Eusebio cognomento Pamphilo deferre. De qua re scribunt ad imperatorem literas, quibus significant hanc rem populo valde gratam esse. Ita enim postulatum erat ab omnibus tam clericis, quam laicis, quorum animi Eustathio infensi fuerunt. At Eusebius scripsit imperatori se nolle eum episcopatum capessere. Quae imperator, quod illi honoris gradum repudiauerat, laudauit plurimum. Legem nanque esse ecclesiam sanctam, ne qui unius ecclesiae anuillus creatus esset, ad alteram transferretur. Scripsit etiam literas cum ad populum, tum ad Eusebium, eiusque vehementer probauit sententiam, beatumque vocauit, quod non ad unius ciuitatis, sed ad totius orbis terrae episcopatum administrandum idoneus iudicatus esset. Scripsit autem ad populum ecclesiae Antiochenae de concordia, & quod alterius ecclesiae episcopus non deberent appetere, & quod malum esset rerum cupiditate duci alienarum. Aliam praeterea epistolam separatim concilio dedit: in qua & Eusebium itidem, quod episcopatum illum recusauerat, laudauit, & persuasum habens, Euphronium Cappadocem presbyterum, & Georgium Arethusium, viros esse spectatae fidei, iussit, ut vel alterum istorum pro suo arbitrio, vel alium, qui ipsis videretur idoneus, ecclesiae Antiochenae antistitem deligerent. Quare ut primum literas accepere imperatoris, Euphronium constituerunt episcopum. Eustathius autem, vii accepi, falsam sibi obiectam criminationem animo quieto & tranquillo ideo tulit, quod illud sibi commodius fore putauit: vir quidem cum in aliis rebus praestabilis & spectatus, tum in eloquentia iure admirandus, quemadmodum ex libris eius, qui extant, cognosci potest, in quibus & vetus loquendi ratio, sapientes sententiae, verborum elegantia, & lepos in rebus explicandis non sine magna omnium commendatione elucet.

*De Maximo qui post Macarium Hierosolymorum
sedem obtinuit. CAP XIX.*

PER id tempus, cum Marcus post Syluestrum ad exiguum tempus episcopatum Romanum gessisset, Iulius in illa sede successit: in sede autem Hierosolymorum post Macarium successit.

successit.